

İran İslam Cumhuriyeti'ni Yakalım! Akaryakıt Fiyatı Litresi 3000 Tuman!

22.11.2019 • Güncel Müdahaleler • Yeni Komünizm

İran Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist), İran'da akaryakıt fiyatlarına yapılan zamlar sonrasında başlayan ayaklanmalardan hemen önce bir açıklama yayınladı. Aşağıda bu açıklamanın Türkçe çevirisini aktarıyoruz. Bilgi için: <https://cpimlm.org/1398/08/30/3489/>



İran İslam Cumhuriyeti hükümeti 15 Kasım Cuma günü akaryakıtta yüzde 300 zam yaptığını açıkladı. İran'daki gaz fiyatlarındaki yüzde 300'lük artış sadece bir kelime oyunu ve rakam meselesi değil, aynı zamanda genel olarak toplumun alt kesimlerinde ve orta sınıfın alt tabakalarındaki ezilen halkın geçim kaynaklarına ciddi bir saldırıdır. İran'daki yüz binlerce hane doğrudan şehir içi ulaşımında benzinle çalışan araçları kullanıyor. Yakıt fiyatındaki artışlar diğer emtialar ve enflasyon açısından daha yüksek fiyatlara neden olacaktır. İran toplumunda sınıfsal uçurumlar daha da artacak ve yeni bir yoksulluk, işsizlik ve göç dalgası gelecektir. Pek çok perakendeci iflas edecektir, kırsal bölgelerin daha çok boşaltılması ve şehirlerin eteklerine daha fazla kırsal göç yaşanması muhtemeldir.

Elbette ki, İmam Kashani gibi bazı ulemalar, akaryakıt fiyatlarındaki artışın pahalılığa neden olmayacağını söylüyor. İslam Cumhuriyeti'nin dini lideri Ali Khamenei, İran'daki benzin tüketiminden şikayetçi olmuş ve bu doğrultuda "tasarruf" çağrısında bulunmuştu. Dini liderin fetvaları, halkın daha yoğun bir şekilde ezilmesi için genişletilen İslam Cumhuriyeti ordusu ve polis güçlerinin artan maliyetinden, bölgesel gerici savaşlardan, Suriye'deki halkların ve Irak gençliğinin katledilmesinden bahsetmiyor. Akaryakıtlara yönelik yeni zamlarının açıklamasının ilk dakikalarında, Nippo'nun binlerce baskıcı zırhlı birimi ve kolluk kuvvetleri olası isyanları önlemek için benzin istasyonlarına gittiler.

Hassan Rouhani hükümeti, akaryakıttaki zammın üç gücün aralarında anlaşması sonucunda yapıldığını açıkladı. Yani İslam Cumhuriyeti'nin kapitalist diktatörlüğü (burjuvazi) bütün olarak

bu kararın arkasında duruyor. Bu durum birkaç yönden analiz edilmeli. Öncelikle, İran hükümetinin akaryakıt fiyatlarını artırma hamlesi, devlet sübvansiyonlarını azaltma, ve ekmek, yakıt, su ve elektrik gibi temel malların maliyetini topluma ve insanlara dayatma doğrultusunda neo-liberal bir projenin parçasıdır. Hashemi Rafsanjani hükümetinde ve Khatami hükümetinde devam etti, Ahmedinejad döneminde sübvansiyonların ortadan kaldırılmasıyla geri tepti. Bu politika ve sosyo-ekonomik programın temel sorunu, bunun İran hükümetlerinin ve başkanlarının yozlaşmasının, verimsizliğinin veya “hırsızlığının” ürünü olması değildir. Dünya kapitalist sistemi bu politikayı son kırk yılda ekonomik ve finansal krizler, komünist devrimler ve sol hareketler gibi risklerin azaltılması amacıyla çeşitli nedenlerle sürdürmektedir. IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü, şu ana kadar Üçüncü Dünyaya ve emperyalist dünya kapitalist kurumlarının politikalarından ötürü Mısır, Hindistan, Meksika, Gana, Romanya ve Şili’de yaşayan milyarlarca insana çifte sefalet getirdi.

Ancak İran rejiminin son kararının başka nedenleri de var. ABD’nin İslam Cumhuriyeti hükümeti üzerindeki yaptırımlarının baskısı, özellikle de petrol satışları ve uluslararası işlemler üzerindeki kısıtlamalar, gelecek yılın hükümet bütçesinde büyük bir açık yaratacak. Bu açığı gidermek için, İran hükümeti yeni gelir kaynakları arıyor ve çözüm olarak insanların seyahat/ulaşımına saldırıyor, insanların geçim koşullarına zamlarla baskı yapıyor. Bu arada, İslam Cumhuriyeti’nin askeri, nükleer, füze ve savaş projelerine trilyonlarca dolar, cehaleti ve dini batıl inançları teşvik etmek için milyarlarca dolar, ve kötü niyetli ajitatörler ve hırsızların yağmaları için trilyonlarca dolar harcanmaya devam ediliyor.

Yeni petrol oranının açıklanmasından önce, tüm hükümet medyası, İslam Cumhuriyeti savunucuları ve hükümetin bir dizi resmi ve gayri resmi sözcüsü, İran hükümetinin son kararını haklı çıkarmak için organize bir propaganda kampanyası başlattı. “İran’daki yakıt ve enerji fiyatları, dünyadaki ve bölgedeki birçok ülkeden daha ucuz” veya “çevresel zararları önlemek ve kirliliği azaltmak için benzin fiyatları artırılmalı” gibi gerekçeler üretiyorlar. Bu rejim yanlılarının ve destekçilerinin meşrulaştırma çabalarına cevaben, öncelikle İran kapitalist hükümetinin insanların ekonomik yaşamlarına saldırısının sadece yakıtla ilgili olmadığını ve daha önce yüzde 50’lik enflasyon ile ekmek, gıda, sağlık ve eğitimdeki artışla ilgisi bulunduğunu belirtmek gerekir. İkincisi, İran halkının çoğunluğunun gelir düzeyi bölgedeki diğer

ülkelere göre daha düşük seviyede ve bundan “benzin ve maden suyu fiyatlarının henüz değiştiği” sonucuna varılamaz! Kuşkusuz, kurak bölgelerin banliyölerinde veya köylerinde yaşayan birçok insan yalnızca maden suyuna değil, aynı zamanda güvenli içme suyuna ve sıhhi tesisat, hijyen, eğitim ve günlük beslenme için yeterli kaloriye de sahip değil. Üçüncüsü, hükümetin bu amansız destekçilerinin çevresel krizle ilgili taşıdıkları kaygı, hükümet halkın hayatına ve geçimine acımasız şekilde müdahale ederken, yalandan ve prestijden başka bir şey değildir. Bu sınırsız ormansızlaştırma süreci, çeşitli alanlarda kulelerin inşa edilmesi, IRGC’nin yıkıcı zararları, Astan Quds Razavi ve Mostazafan Foundation büyük mafyatik finans kuruluşlarının etkileri ve kendi rejimlerinin silahlı kuvvetlerin tatbikatları bizzat bu süreçte yer almaktadır.

Çevresel yıkım ve dünyadaki acil durumlara karşı, benzin de dahil olmak üzere fosil yakıtların sınırlandırılması, bunların artış eğilimini azaltmak için önemli stratejilerden biri olduğu doğrudur. Ancak böyle bir politika, İran da dahil olmak üzere dünya çapında kapitalist sistem ve kapitalist üretim tarzı çerçevesinde gerçekleştirilemez. Bunların hepsi, kar elde etmek ve özel mülkiyet yolunda her şeyi göze alan kapitalist bir ekonominin ekosistemi mahvetmesiyle ilgilidir. Fosil yakıtların insanların geçim kaynaklarına ciddi zarar vermeyecek şekilde ortadan kaldırılması ve azaltılması ve bu çelişkinin nüfusun çoğunluğu için uygun ve olumlu bir şekilde çözülmesi İran’daki mevcut kapitalist sistem çerçevesinde mümkün değildir. Toplu taşımacılığın sağlanması, gerekli altyapının oluşturulması ve yeni bir kent sistemi, amacı yalnızca toplumdaki bir azınlığa fayda sağlamak olmayan, tüm insanların ihtiyaçlarını karşılamak ve her tür ayrımcılık, sömürü ve baskı biçimlerini hem toplumda hem de dünyada ortadan kaldıracak planlı bir sosyalist ekonominin kurulmasını gerektirir.

Böylesi bir ekonominin itici gücü, bu rejimin yıkıntıları üzerine yeni bir sosyalist İran cumhuriyeti kurulması doğrultusunda; komünist devrim ve İslam Cumhuriyeti’nin yıkılması doğrultusunda bir hareket başlatmaktır. Böyle bir hareketi ve böyle bir devrimi başlatmak, kapitalist ekonominin ölümcül sonuçlarından kurtulmak, yoksulluk ve kirliliğin yarattığı acılara son vermek, dünyada bütün insanlığın hak ettiği sağlıklı bir toplumda yaşamak için gereklidir. Özetle, **komünist devrim ve yeni sosyalist cumhuriyetin kurulması dışında gelecek nesillerin geleceğini kurtarmanın başka bir yolu yok!**

Partimiz, İran'ın yeni sosyalist cumhuriyetinin anayasa taslağında böylesi bir ekonominin doğası ve halkın ihtiyaçları ile ilişkisi üzerine şunları yazmıştır:

“Sosyalist bir ekonominin yol gösterici ilkesi, değer yasası (emek ve emek sömürsünün üretimi ve değişimi) ve kâr değil, doğrudan toplumsal üretimdir. Doğrudan toplumsal üretim, üretimin, kârlılık ve kapitalist üretkenlik kriterlerine uyma temelinde değil, toplumsal ihtiyaçların (halkın refahını, sosyal uçurumları daraltma ihtiyacını ve aynı zamanda dünya devrimini ilerletme gereksinimlerini karşılanması) doğrultusunda olacağı anlamına gelir. Bu cumhuriyetteki ekonomik gelişim, çeşitli özel çıkarlar ile rekabet etmemeye dayanır; sosyalist ekonomi, kapitalist ekonominin yıkıcı kaosunu aşabilme ve insanların bilinçli iradesi ile ekonomik kalkınmayı yönetmesini sağlama yeteneğine sahiptir.”

Peki ama, şu an hükümetin akaryakıt fiyatlarını yükseltme politikası ne olacak? İslam Cumhuriyeti halkın muhtemel bir isyanından öylesine korkuyor ki, duyurusunu beklenmedik bir şekilde Cuma gece yarısı bir anda yaptı. Şu ana kadar Isfahan, Ahvaz, Shiraz, Bushehr, Tehran, Bandar Abbas ve Yasuj da dahil olmak üzere çeşitli şehirlerde protestolar ve benzin istasyonlarının yakılması durumu gündeme geldi. Bu mücadele ve öfkenin büyümesi gerek. İnsanların geçimine saldıran İslam Cumhuriyetine karşı sessiz kalmamalıyız. Kapitalizmin asalak ekonomisinin kendi yararına İran'ı hınçla yağmalamasına izin vermemeliyiz. Ordu komutanları, bürokratlar, mollalar, dini mafya ve dini medreselerden oluşan geniş bir kamusal ve özel kapitalistler ağında örgütlenmiş bu kesimlerin, halkın, özellikle de işçilerin ve emekçilerin hayatlarına ve geçimine yönelik acımasız saldırılarına izin vermemeliyiz. Böylesi bir saldırıya karşı verilecek yanıt, belirgin amacı akaryakıt zamlarından dolayı hükümetin üzerinde baskı oluşturmak, İslam Cumhuriyetinin bütün liderlerinin, bütün komutanlarının, bankalarının, hükümet ve finansal kuruluşların, bu kuruluşlara bağlı olan bütün kamusal ve özel üretimin çürümüşlüğü ve gerçekleştirdiği yağmayı ifşa etmek olan ülke çapında bir hareketi yaymaktır. Mücadele ülke çapında bir hareket olarak yürütülmelidir, partimiz “7 Durdur” şeklinde bir formülasyonu içeren döküman yayınlamıştır. Halkın sefaleti ve ekonomik yoksulluğu üzerine bu döküman şunu belirtir:

“İş ve barınma, yaşam hakkı anlamına gelir. İslam Cumhuriyeti’nin yaşam hakkını gasp etmesi hoş görülemez. Vakıflar, kredi kuruluşları, bankalar, sayısız molla, ordu, kamu ve özel kuruluşların elinde biriktirilen tüm servet halka aittir ve onların emeklerinin meyvesidir. Madalyonunun diğer tarafında devletin çeşitli hizip ve şahıslarının zimmetine para geçirmesi ve soygunu bulunur... ki bu durum pek çok insanın yoksulluk ve açlık yaşaması, çalışan çocukların eğitimden mahrum bırakılması, iflaslar ve sefalet anlamına gelir. Yoksulluk, açlık, işsizlik ve yoksul halkın yerinden edilmeleri durdurulmalıdır.”

İslam Cumhuriyeti Yıkılsın!

Yaşasın Komünist Devrim!

İran’da Yeni Sosyalist Bir Cumhuriyete Doğru!

İran Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist)